

Ellen White odsuzuje trinitární uvažování

Terry Hill

Část A: Krize z počátku 20. století	2
Část B: Svědectví Ellen Whiteové o Kelloggově přesvědčení	4
Část C: Božská rada byla ignorována	8
Část D: Oficiální víry adventistů sedmého dne	10
Část E: Stopa hada	12

Ellen G. Whiteová

Svědectví pro církev, svazek 8, strana 279, „Podstatně důležité poznání“, 1904

Zjevení, jimž se Bůh zjevil ve svém Slově, je pro naše studium. Tomuto smíme porozumět. Avšak za toto nemáme pronikat. Nejlepší rozum může se do únavy vyčerpávat v dohadech o Boží podstatě; toto úsilí však zůstane neplodné. Nebyli jsme povoláni tento problém rozřešit. Žádná lidská mysl nemůže pochopit Boha. Omezený člověk by se neměl pokoušet toto tajemství vykládat. Nikdo by neměl spekulovat o Jeho podstatě. Mlčení je zde nejlepší výmluvností. Ten Vševědoucí převyšuje každý dohad.“

Poprvé publikováno 26. dubna 2020

Naposledy upraveno 18. ledna 2021

Web: <https://theprophetstillspeaks.co.uk>

Část A: Krize z počátku 20. století

Mezi roky 1903 a 1913 zveřejnila Ellen Whiteová řadu brožur známých jako *Zvláštní svědectví, řada B*. Tato série dostala název *Svědectví pro Církev, které obsahuje varovné poselství a pokyny adventistům sedmého dne, pokud jde o nebezpečí spojená s lékařským misijním dílem*. V jednom z těchto článků napsala to, co se dnes stalo velmi známým výrokem.

"(Ano), existují tři živé osoby nebeského tria;" ve jménu těchto tří velkých mocností - Otce, Syna a Duchu svatého - jsou křtěni ti, kteří přijímají Krista živou vírou, a tyto mocnosti budou spolupracovat s poslušnými poddanými nebe v jejich úsilí žít nový život v Kristu... „ (*Ellen G. White, Special Testimonies Series B, No 7, page 63, 'Come out and be separate'*)

Je pochopitelné, že trinitární adventisté s. d. používají toto tvrzení k obhajobě přesvědčení, že (a) Ellen Whiteová podporovala doktrínu o trojici a (b) že byla trinitářkou (trojičnickou). Je to však pravda? Byla trinitářkou - a propagovala tedy přesvědčení v trojičnickou nauku?

Pokud na tyto otázky máme odpovědět inteligentně, potřebujeme víc než jen povrchní porozumění jejím slovům. Potřebujeme základní znalosti (kontext). Musíme pochopit, proč tato svědectví napsala. Je-li tohle pochopeno, bude vidět jasnější obrázek o jejím záměru, když učinila výše uvedené prohlášení.

Začátek 20. století byl v církvi ASD dobou velmi vážné krize. K tomu došlo, když John Harvey Kellogg, hlavní lékař církve (rovněž také velmi vlivný člověk), vydal knihu s názvem *The Living Temple* (Živý chrám). Ellen Whiteová odsoudila to, co Kellogg ve své knize učil. Týkalo se to zejména osobnosti Boha. Byla to tato kniha, spolu s Kelloggovým vlivem, co jí vedlo k tomu, že v roce 1906 vydala spis, jenž je známý jako *Zvláštní svědectví série B* (Testimonies Series B No. 7). Jak vysvětluje Arthur L. White, vnuk Ellen Whiteové

"Jeho čtrnáct článků pojednávalo o velmi vážné situaci v Battle Creeku a zaznělo jako varování pro ty, kteří by mohli uvažovat o tom, že se pod tyto vlivy zařadí nebo budou následovat v čele onoho lékařského vedoucího, jenž se odchýlil z cesty Páně." Bylo vytištěno tisíc kopií a ten traktát byl moudře použit tam, kde se to zdálo potřeba. " (Arthur L. White, *Zvláštní svědectví série B, série B č. 7*)

Kellogg vyučoval tomu, že Bůh, kromě toho, že je všude, tak je osobně přítomen ve věcech přírody. Dokonce tvrdil, že Ellen Whiteová věřila tomu samému. Obě tato tvrzení přivedla velké odsouzení od Ellen Whiteové. Kellogg nevyučoval panteismus, ale něco, co bylo panteismu podobné. Kellogg dělal z Boha něco, že Bůh vypadal jako ne-entita (neexistence, nula).

Ve stejném roce, kdy vyšla Kelloggova kniha, Ellen Whiteová napsala dopis učitelům na Emmanuel Missionary College. Varovala je před tím, co Kellogg vyučuje.

"Před námi jsou nebezpečné časy." Každý, kdo má znalost pravdy, tak by se měl probudit a podrobit sebe, tělo, duši a ducha disciplíně Boha. Probudte se, bratři, probudte se. Nepřítel je nám v patách. Musíme být vzhůru, stát před ním na stráž. Musíme si obléknout celou Boží zbroj. Musíme se řídit pokyny uvedenými v duchu proroctví. Tentokrát musíme pravdu milovat a poslouchat. To nás zachrání před přijímáním silných klamů. Bůh k nám promluvil prostřednictvím svého Slova. Mluvil k nám prostřednictvím Svědectví pro církve a prostřednictvím knih, které pomohly vyjasnit naši současnou povinnost a postavení, jež bychom nyní měli zaujímat. Je třeba dbát na varování, která byla dána, řádek po řádku, naučení za naučením. Pokud si jich nevšímáme, co za výmluvu poskytneme?" (*Ellen G. White Letter 212 1903 to the Teachers at Emmanuel Missionary College, September 23rd 1903, 'A Warning of Danger'*)

Opravdu co za výmluvu? Tady nám bylo řečeno, že kvůli sobě (abychom se uchránili před přijímáním „silných klamů“) musíme dbát na Písma, také na Boží svědectví pro církve. Ona pokračovala

"Nové teorie o Bohu a Kristu, jak byly publikovány v „Živém chrámu“, nejsou v souladu s Kristovým učením. Pán Ježíš přišel na tento svět, aby představil (zastupoval) Otce. On Boha nereprezentoval jako nějakou esenci prostupující přírodou, ale jako jistou osobní bytost. Křesťané by měli mít na paměti, že Bůh má osobnost vpravdě stejnou jako Kristus.“ (*Tamtéž*).

Všimněte si, že Ellen Whiteová jasně rozlišuje mezi Bohem a Kristem. Říká, že jsou to dvě odlišné osobní bytosti. Co je zajímavé, že o Duchu svatém neřekla nic.

Při pokusu o ospravedlnění svých názorů na Boha (jak je uvedeno v jeho knize) Kellogg řekl, že uvěřil v učení o trojici. Toho jsme si vědomi díky informační výměně, která se uskutečnila v roce 1903 mezi ním a A. G. Daniellsem. V důsledku toho Daniells, který byl v té době předsedou Generální konference, předal tuto konverzaci Williemu Whiteovi (synovi Ellen Whiteové).

V dopise Daniells vysvětlil Williemu Whiteovi, co mu Kellogg řekl. Nejdříve Daniells zmínil, že Kellogg tvrdil, že je v souladu se Svědectvími, a také v souladu s tím, co učili Alonzo Jones a Ellet Waggoner (ačkoli Kellogg řekl, že osobně věří, že žádný z nich tuto záležitost nevyjádřil správně), a poté Willie Whiteovi řekl

"Poté [Kellogg] uvedl, že jeho někdejší názory na Trojici mu stály v cestě, aby mohl učinit jasné a naprosto správné prohlášení. Ale že v krátké době dospěl k víře ve Trojici a až teď konečně mohl zcela jasně vidět, kde všechny ty potíže

byly. Věřil, že mohl celou záležitost uspokojivě smést ze stolu. Řekl mi, že nyní věří v Boha Otce, Boha Syna a Boha Ducha Svatého. A jeho názor byl, že to byl Bůh Duch svatý a ne Bůh Otec, který vyplňuje veškerý prostor a všechnu živou věc.“ (A. G. Daniells, letter to W. C. White, October 29th 1903)

Až do této doby byl Kellogg netrinitářem (to byl jeho dřívější názor). Spolu s dalšími předními adventisty s. d. dokonce proti doktríně trojice vystupoval. Nyní však v roce 1903 přiznával, že „v krátké době dospěl k víře ve Trojici“. To mu umožnilo věřit, přinejmenším podle jeho vlastního uvažování, že to byl Duch Svatý, ne Otec, který „vyplňuje veškerý prostor a všechnu živou věc“.

Adventisté s. d. tehdy obecně věřili tomu, že Duch svatý je přítomností a mocí Boha. V souladu s Písmem, a také s duchem proroctví, oni věřili, že to (Duch) je všudypřítomnost Otce a Syna (viz Jan 14:18, 23). Nepovažovali Ducha svatého za jakousi božskou bytost, která existovala odděleně od Boha. A to i přesto, že Ellen Whiteová již dříve řekla, že Duch svatý je (jakási) osoba. Jako G. I. Butler vysvětlil Kelloggovi v dopise

"Bůh v nás přebývá skrze Svého Ducha svatého, jako Utěšitel, jako Karatel, zejména to první. Když k Němu přicházíme, účastníme se (podílíme se) na Něm v tom smyslu, protože ten Duch k nám přichází od něj. Duch, jenž vychází z Otce a Syna. Není to osoba (člověk) chodící po nohou, nebo létající jako nějaká doslovná bytost. Minimálně v jakémkoli smyslu ne tak jako jsou Kristus a Otec. Pokud by tomu tak bylo, pak je to naprosto mimo mé chápání významu slov nebo jazyka (G. I. Butler, letter to J. H. Kellogg, April 5th 1904).

Butler, tehdejší předseda sdružení Jižní Unie, měl dvě funkční období jako předseda Generální konference. Jeho pohled na Ducha svatého byl mezi adventisty s. d. standardním. V úplném kontrastu s tímto pohledem – se Kelloggovi v jeho nově nalezeném chápání „trojice“ podařilo oddělit Ducha svatého od Otce (viz Daniellovy poznámky výše). Vypadá to, že Kellogg nyní pohlížel na Ducha svatého jako na jakousi božskou bytost v Jeho svém právu.

Ty terminologie, které Kellogg prý používal, jsou trinitární (trojiční) terminologie (Bůh Syn a Bůh Duch Svatý). Taková terminologie v Písmu ani ve spisech Ellen Whiteové neexistuje.

Část B: Svědectví Ellen Whiteové o Kelloggově přesvědčení

Ve Zvláštních svědectvích série B, č. 7, Vyjděte a oddělte se (Special Testimonies Series B, No. 7, Come out and be Separate) (to je místo, kde se říká, že existují „tři živé osoby nebeského tria“), Ellen Whiteová, když odsoudila Kelloggovo přesvědčení, citovala z tehdy velmi populární knihy. Ve skutečnosti ta kniha byl velký mezinárodní úspěch. Měla název „Vyšší křesťanský život“. Napsal to reverend William Boardman (1810-1886). Působil v presbyteriánských a kongregačních církvích. Říká se, že tahle

Boardmanova kniha byla inspirací pro evangelická shromáždění pod názvem „*Holy Living*“, které začaly svůj život v Keswicku ve Velké Británii v roce 1875. Tato shromáždění se tam konají dodnes.

Boardman ve své knize podpořil doktrínu o trojici. Použil přitom ten typ ilustrovaných obrázků tři-v-jednom, které trinitáři používají k popisu Boha, jak je popsán naukou o trojici. Jak nyní uvidíme, Ellen Whiteová nejen že tyto ilustrace citovala, ale také je odsoudila, stejně jako to udělala u všech takových ztvárnění.

Nejprve však - než uvidíme, jak toho dosáhla - je důležité si uvědomit, že ve stejném svědectví řekla, že duchovní adventistů s. d. byli vtaženi a rovněž podvedeni Kelloggovou „vědou“, kterou podle ní – Kellog také využívá, aby „vytvořil rozdělení mezi lékařskou prací a službou slova“. Poté napsala

"Toto rozsáhlé dílo a jeho jisté výsledky jsou mi jasně prezentovány." Je mi tak líto, že rozumní muži nerozpoznají stopu hada. Říkám tomu tak; neboť tak to vyslovuje Pán. V čem jsou ti, kteří jsou označeni jako odpadající od víry a přidržující se svůdných duchů a ďábelských nauk (1Tm 4:1), opustí víru, kterou za posledních padesát let považovali za posvátnou? To nechávám aby zodpověděli ti, kteří živí ty, jenž rozvíjejí takovou akutnost ve svých plánech na zkázu a znemožnění Božího díla. " (*Ellen G. White, Special Testimonies Series B, No 7, page 63, 'Come out and be separate'*)

Všimněte si, že Ellen Whiteová řekla, že Bůh jí ukázal, že Kelloggovo dílo, také „jeho jisté výsledky“, byly „stopou hada“, a také jí bylo tak líto, že „rozumní muži“ to nedokázali rozeznat. Všimněte si také, že řekla, že ti, kteří následovali Kellogga, se „odpadli od víry a přidržovali se svůdných duchů a ďábelských nauk“, a také to, že tito lidé opustili víru, již adventisté s. d. „za posledních padesát let považovali za posvátnou“. Ellen Whiteová proto neviděla nic špatného na tom, čemu adventisté s. d. tehdy vyučovali. To, co však viděla, že bylo špatné, bylo to, že adventisté s. d. se odchýlili od své denominační víry. Tohle jí znepokojovalo víc než cokoli jiného. Věřila, že to byla víra daná od Boha.

Krátce po tomhle Ellen Whiteová citovala Boardmanovy ilustrace tři-v-jednom. Začala tím, že řekla

"Dostala jsem pokyn, abych řekla: Názorům těch, kteří hledají pokročilé vědecké myšlenky, nelze věřit." (Tamtéž).

Tohle je velmi důležité. Ellen Whiteová zde říká, že to, co se chystala napsat, nebyla její poselství, ale Boží poselství. Ona byla pouhým poslem. Odkazuje se na „pokročilé vědecké myšlenky“. Pamatujte, že řekla, že to byla Kelloggova „věda“ (viz výše), která

způsobovala rozdělení v církvi. Pokračovala (citující ilustrace typu tři-v-jednom z Boardmanovy knihy)

"Jsou učiněna následující prohlášení: "Otec je jako světlo neviditelný;" Syn je jako světlo ztělesněný; Duch je ono světlo vyzařované mezi lidmi." "Otec je jako rosa, neviditelná pára;" Syn je jako rosa shromážděná v překrásné podobě; Duch je jako rosa, která padla do sídla života." Další obraz: "Otec je jako neviditelná pára;" Syn je jako těžký mrak; Duch je padající déšť, který působí osvěžující mocí." (Tamtéž).

Trinitáři používají tento typ ilustrací tři-v-jednom (například skořápka + bílek + žloutek = 1 vejce) k zobrazení Boha takového jaký je v nauce o trojici.

Boardman ve své knize po vyjmenování těchto ilustrací tři-v-jednom napsal následující

"Všechna tato připodobnění jsou nedokonalá." Spíše skrývají, než ilustrují troj–osobnost (tri-personality) jednoho Boha, protože to nejsou osoby, nýbrž věci, přinejlepším chabé a pozemské, které představují živé osobnosti (personalities) živého Boha. Mohou však udělat tolik, aby ilustrovaly oficiální vztahy každého s ostatními a každého a všech k nám. A více. Mohou také ilustrovat pravdu, že veškerá plnost Jeho, který vyplňuje vše ve všem, přebývá v každé osobě Trojjediného Boha. " (Rev W. Boardman, *The Higher Christian Life*, page 105)

Všimněte si Boardmanových odkazů na „troj–osobnost jednoho Boha“ a „trojjediného Boha" . Boardman používal tyto ilustrace tři-v-jednom, aby vysvětlil, jak se jeden Bůh skládá ze tří osob, jak je znázorněno trojiční naukou. Ellen Whiteová psala o těchto ilustracích tři-v-jednom

"Všechna tato spiritualistická znázornění jsou prostě nic." Jsou nedokonalá, nepravdivá. Oslabují a snižují Majestát, s nímž nelze srovnávat žádnou pozemskou podobnost. Boha nelze srovnávat s tím, co stvořily Jeho ruce. Jsou to pouhé pozemské věci, trpící pod Božím prokletím kvůli hříchům člověka. Otce nelze popsat pozemskými věcmi." (*Ellen G. White, Special Testimonies Series B, No 7, page 63, 'Come out and be separate'*)

Podle Ellen Whiteové Bůh tyto ilustrace tři-v-jednom odsuzuje. Řekla, že jsou nejen nepravdivé, ale že také oslabují a snižují Boží majestát. Žel, v posledních letech, aby bylo možné popsat, jak Otec, Syn a Duch svatý mají společně existenci jakožto ten jeden Bůh, trojiční adventisté s. d. se rozhodli použít tento typ ilustrace. To je na podporu jejich Základního věroučného článku č. 2 (Trojice/Trojediný Bůh). Uvidíme to ještě později.

Boardman svobodně připustil, že tyto ilustrace jsou nedokonalé, ale řekl, že slouží k zachycení oficiálního vztahu každé božské osoby k dalším dvěma. Bůh s ním zjevně nesouhlasí. Boardman navázal na tyto ilustrace slovy (jak je zde citováno)

"OTEC JE VEŠKERÁ TA PLNOST BOŽSTVÍ NEVIDITELNÝ."

SYN JE VEŠKERÁ TA PLNOST BOŽSTVÍ ZJEVENÝ.

DUCH JE VEŠKERÁ TA PLNOST BOŽSTVÍ ČINÍCÍ PROJEVY." (Rev. W. Boardman, *The Higher Christian Life*, page 105)

Ellen Whiteová rozvedla Boardmanova slova písemně takto

"Otec je veškerá ta plnost Božství tělesně, a zraku smrtelníků je neviditelný."

Syn je veškerá ta plnost Božství zjevený. Slovo Boží o Něm prohlašuje, že je „dokonalým obrazem Jeho osoby“. "Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný." Zde je ukázána osobnost Otce."

Utěšitel, kterého Kristus slíbil poslat poté, co vystoupil do nebe, je Duch ve veškeré té plnosti Božství, činíce projev (zjevení) moci božské milosti všem, kteří Krista přijímají a v Něj věří jakožto osobního Spasitele." (Ellen G. Whiteová, *Zvláštní svědectví série B*, č. 7, strana 63, „Vyděte a oddělte se“)

Všimněte si, že Ellen Whiteová řekla, že Otec je „veškerá plnost Božství **tělesně**“, Syn je „veškerá plnost Božství **projevená**“ a že Utěšitel „je Duch **v celé plnosti** Božství“. Všimněte si také, že neřekla, jak to řekl Boardman, že Otec je „neviditelný“ (viz výše). Ona řekla, že Otec byl „neviditelný zraku smrtelníků“. To říká dvě různé věci. Boardman pokračoval slovy

"Ty osoby nejsou pouhými úřady nebo způsoby zjevení, ale živými osobami onoho živého Boha." (Rev. W. Boardman, *The Higher Christian Life*, page 105)

Tohle je trinitarismus (trinitářství). Tohle totiž jde ještě dál, než jen říkat, že existují tři božské osoby. Říká to, že ty osoby společně tvoří onoho „živého Boha“.

V tomto okamžiku Ellen Whiteová udělala něco, co je velmi důležité si všimnout. Místo toho, aby řekla, stejně jako Boardman, že Otec, Syn a Duch svatý jsou „živé osoby živého Boha“, což je rozhodně trinitární prohlášení, napsala

"Existují tři živé bytosti nebeského tria;" (Ellen G. White, *Special Testimonies Series B*, No 7, page 63, 'Come out and be separate')

Všimli jste si, co Ellen Whiteová udělala? Ona z Boardmanova prohlášení úmyslně odstranila jeho trinitární aspekt. Místo toho, aby řekla, stejně jako Boardman, že Otec, Syn a Duch svatý jsou „živé osoby živého Boha“ - což je trinitářství – tak napsala, že existují „tři živé osoby nebeského tria“. Ona úmyslně odstranila slova „živého Boha“ a nahradila je slovy „nebeské trio“.

Kdyby byla Ellen Whiteová bývala obhajovala a vyučovala nauku o trojici, byla by rovnou mohla citovat Boardmana doslovně. Ona místo toho úmyslně odstranila z jeho výroku právě tu věc, jež z toho citátu dělala trojiční smysl. Pro ty, kteří hledají pravdu o současném sporu ohledně trojičního učení v Církvi adventistů s. d., tohle by mělo mít nejvyšší důležitost.

Je třeba si uvědomit, že Kellogg – ta osoba, jíž se toto svědectví týkalo, přiznala, že uvěřila v „učení o trojici“ (minimálně podle jeho chápání). Nesmíme také zapomenout, že v tomto svědectví, jež odsuzuje Kelloggovy názory na Boha, Ellen Whiteová záměrně citovala ilustrace typu tři-v-jednom z knihy, která podporovala nauku o trojici - a poté je odsoudila. To by nám mělo říci, že Ellen Whiteová, i když nepoužívala slovo „trojice“, odsuzovala trinitární (trojiční) uvažování. Odsoudila tu myšlenku, že všichni tři, Otec, Syn a Duch svatý, utvářejí jednoho živého Boha, který je znázorněn na těchto ilustracích typu tři-v-jednom.

Ellen Whiteová se jednoduše nemohla (jak někteří naznačovali) zaměřovat na Kelloggova Boha v přirozené myšlence (myšlence přirozenosti). Kdyby bývala byla, proč citovat trojiční tři-v-jednom ilustrace z Boardmanovy knihy? Jednalo se o ilustrace, které on použil při podpoře přesvědčení, že ten jediný Bůh je jakási trojice osob.

Část C: Božská rada byla ignorována

Výše již bylo řečeno dost, aby se ukázalo, že Bůh odsoudil ten druh ilustrací, které z Boha činí, že se jeví jako tři-v-jednom, jak to tvrdí trinitáři. Jak ale nyní uvidíme, aby adventisté sedmého dne vysvětlili své chápání Boha jako jakési trojice božských osob (jako v jejich základním věroučném článku č. 2), tak oni tuto radu odmítli. Ve studii lekce Sabbath School ve 2. čtvrtletí z roku 2006 bylo uvedeno

" Znáte nějaké přirovnání (např. trojúhelník nebo vidlička se třemi hroty), které by nám mohlo pomoci pochopit, jak se jeden Bůh může skládat ze tří rovnocenných osob (pozn. překl. český překlad z roku 2006 je zavádějící, viz. jak může jeden Bůh existovat ve třech rovnocenných osobách)?" Jaké další příklady by nám mohly pomoci lépe pochopit tuto hlubokou pravdu? " (*The Seventh-day Adventist Lesson quarterly, 2nd quarter 2006 Sunday March 26th page 7* [Biblické úkoly – 2. čtvrtletí 2006, neděle 26. března, strana 5])

Takto byli adventisté s. d. po celém světě vyučováni představit si Boha. Bylo to jako „trojúhelník nebo vidlička se třemi hroty“. Všimněte si, že se prý říká, že jeden Bůh se „skládá ze tří rovnocenných osob“. Tohle je základní trinitarismus (trinitářství).

Hned následující rok v článku nazvaném *Obráz Boha* napsala Trudy Morgan-Coleová

„Ve snaze usnadnit nám pochopení, Trojice byla přirovnávána k mnoha věcem: spletenému lanu, trojlístku jetele, dokonce i banánu! *“(Trudy Morgan-Cole, Signs of the Times, April 2007, „A picture of God“)

Poznámka pod čarou na konci tohoto článku říká

"Pokud se pozorně podíváte na plátek banánu, uvidíte, že má tři části." (Tamtéž).

Bůh je jako banán? Není divu, že Bůh nařídil Ellen Whiteové, aby tyto ilustrace tři-v-jednom odsoudila - a když o tom přemýšlíte, jak by tenhle trojiční Bůh vlastně vypadal? No, určitě ne jako my.

Ve stejném roce (2007) Linda Mei Lin Koh napsala článek do časopisu Review, který je stěžejním periodikem církve adventistů s. d., jenž vysvětluje Základní věroučné články církve ASD dětem. Pokud jde o základní věroučný článek č. 2 (Trojice/trojediný Bůh) ona uvádí

„Pokud se snažíte vysvětlit nauku o Trojici, ukažte jim vejce a požádejte je, aby ho rozbili a podívali se na jeho složení. Zeptejte se jich: „Kolik částí tvoří toto vejce?“ Mluvte o skořápce, žloutku a bílku a o tom, jak tyto části dohromady tvoří jeden útvar.

Nebo můžete dětem dát tři barevné prameny příze - červenou, žlutou a modrou. Požádejte je, aby je společně spletili. Tyto tři barvy se spojí a vytvoří kompletní pleteninu. Vysvětlete, že ten červený kousek příze je jako Bůh Otec, který nás miluje a odpouští naše hříchy; žlutá barva je jako Bůh Syn, který stvořil svět a zemřel na kříži, aby zachránil každého z nás; a modrá je jako Bůh Duch svatý, který nás utěšuje, když jsme sklíčení, a pomáhá nám užívat si šťastného života tím, že nás učí to správné na rozdíl od toho špatného. Tři různá vlákna, ale fungují společně jako jeden celek. “ (Linda Mei Lin Koh, Adventist Review, November 22nd, 2007, ‘Growing God’s love in our children’ sub-title, ‘Kidfriendly ways to teach our fundamental beliefs’“)

Jaký obraz Boha je toto vypoodobnění pro děti? Rozhodně to není líčení Boha jako nějakou osobní bytost.

Z výše uvedeného vidíme, že ona rada, kterou nám dal Bůh, byla zcela ignorována. V našich oficiálních publikacích byl Bůh jakožto trojice osob přirovnáván k vidličce se třemi hroty, trojúhelníku, banánu, vejci a pramenům barevné příze.

Co se tedy adventisté s. d. pokouší vysvětlit? To spatříme teď.

Část D: Oficiální víry adventistů sedmého dne

Ve svém oficiálním seznamu Základních věroučných článků mají adventisté sedmého dne 4 články, které se týkají Božství (angl. Godhead). To je článek číslo 2, 3, 4 a 5.

Článek č. 3 se týká Otce. Článek č. 4 se týká Syna, Článek č. 5 se týká Ducha svatého. Z toho tedy vyplývá, že pokud v Bibli najdeme vše, co se týká těchto tří božských osobností, lze to umístit pod tyto tři články. Když to dokončíme, vše, co Bible říká o Otci, Synu a Duchu svatém, bude obsaženo v těchto třech článcích.

O čem tedy je věroučný článek č. 2? Nemůže být o jednotlivých osobách Božství. Je to proto, že tohle bylo již pokryto v článcích 3, 4 a 5. Článek č. 2 říká

[2] Trojice (trojjediný Bůh)

Bůh je jeden: Otec, Syn a Duch svatý; jednota tří osob od věčnosti. Bůh je nesmrtelný, všemohoucí, vševědoucí, svrchovaný a všudypřítomný. Je nekonečný a přesahuje lidské chápání. Přesto však je znám prostřednictvím svého zjevení. Bohu, který je láska, patří navždy věčná úcta, sláva i služba všeho tvorstva. (1. Mojž. 1:26; Dt 6:4; Iz. 6:8; Mat. 28:19; Jan 3:16; 2. Kor. 1:21, 22; 13:14; Ef. 4:4-6; 1. Petrova 1:2.) (*The 2015 SDA Church Manual, 'Fundamental Beliefs of Seventh-day Adventists', page 162*)

Všimněte si zde té *trojnosti* a té „*jednoty (jednoty)*“. Bez přítomnosti těchto dvou faktorů neexistuje žádná nauka o trojici.

Stejná víra v trojici, kterou předkládají teologové církve adventistů s. d., je vysvětlena tímto způsobem (moje zvýraznění je červenou barvou)

"Základními prvky nauky o Trojici jsou jednotnost (jednota) a odlišnost (rozlišitelnost)." Otec, Syn a Duch svatý jsou (za)jedno, přesto jsou tři. K vyjádření tohoto přesvědčení se začala používat slova a výrazy, které v Bibli nejsou výslovně použity. Tu jednotnost Boha vyznáváme tvrzením, že Bůh je jedno v bytí; tu rozlišitelnost vyznáváme učením, že existují tři osoby." (*Paul Petersen, Andrews University, May 2015, page 3, 'God in 3 Persons — in the New Testament'*)

„Existuje jen jeden Bůh (Dt 6:4), avšak Otec, Syn i Duch svatý – ti všichni jsou nazýváni Bohem (Matouš 27:46, Jan 20:28; Skutky 5:3-4). V důsledku toho neuctíváme tři bohy, ale jednoho Boha, který se zjevuje a skládá se ze tří „osob“. **Tyto tři osoby sdílejí (se dělí o) jednu nedělitelnou podstatu (přirozenost).** Každá osoba Božství je ze své přirozenosti a podstaty Bohem a v každém z nich

přebývá plnost božství - božstva (angl. deity). Na druhou stranu každá osoba tohoto Božství (angl. Godhead) je neoddělitelně spojena s těmi ostatními.“ (Ekkehardt Mueller, *Biblical Research Institute, Reflections newsletter, July 2008, Page 8, 'Scripture Applied, - A Bible Study'*)

„Trinitarismus (trinitářství) je ortodoxní víra, že existuje jen jeden živý a pravý Bůh. Nicméně tento jeden Bůh je jakousi jednotou tří osob, které jsou (z) jedné podstaty, moci a věčnosti, Otec, Syn a Duch svatý.“ (Gerhard Pfandl, *Associate Director, Seventh-day Adventist Biblical Research Institute, 'The Doctrine of the Trinity among Adventists', 1999*)

"Bůh v Písmu zjevil Svoji transcendentní (nadsmyslovou) přirozenost jako Trojice, jmenovitě tři odlišné božské Osoby, které jednají přímo a historicky v dějinách a tvoří onu jednu božskou Trinitární bytost." (Dr Fernando Canale, *Handbook of Seventh-day Adventist Theology, SDA Bible Commentary series, Volume 12, page 138*)

"Ty tři osoby Trojice však musí být inkluzivní (zahrnující) a nesmí být jedna na druhé nezávislé." Protože existuje jen jeden pravý Bůh, musíme přirozeně dospět k závěru, že On (Bůh) je plurální (množný) pokud jde o osoby, ale jednotný, pokud jde o podstatu.“ (Max Hatton, *Understanding the Trinity', page 20, 2001*)

"Proto musíme vyznat, že ta Trojice je jeden nedělitelný Bůh a že odlišnosti oněch osob nevyvrací božskou jednotu." Tato Boží jednota je vyjádřena tím, že se řekne, že on je jednou podstatou (substancí). V božské jednotě však existují tři spoluvěčné (souvěčné) a rovnocenné osoby, které, i když jsou odlišné, jsou tím Jedním nerozděleným a obdivuhodným Bohem. Toto je nauka Písma.“ (Raoul Dederen, *Reflections on the Doctrine of the Trinity, page 16, Andrews University Seminar Studies*)

Všimněte si v každém z těchto tvrzení té *trojnosti a jednotnosti*. Všimněte si také, že se tam říká, že „každá osoba Božství je neoddělitelně spojena s dalšími dvěma“ (Mueller). To je pro trinitářství zásadní (klíčové).

Je to právě tato metafyzická (ontologická) „jednota-jednost“, jež činí učení trojosobního Božství trinitářské. Bez ní by neexistovala nauka o trojici. V tomto smyslu (ta ontologická jednota) je verze doktríny o trojici adventistů s. d. v souladu s ortodoxní doktrínou trojice, kterou zastává římskokatolická církev, stejně jako se jí drží většina protestantismu. Jak to vyjadřuje *katechismus římskokatolické církve*

"266 Toto je katolická víra: My uctíváme jednoho Boha v Trojici a tu Trojici v jednotě, bez směšování osobností či rozdělování podstaty, neboť osobnost Otce je jedno, Syna druhé a Svatého Duchu třetí, ale Božství Otce, Syna a Ducha je

jedno, jejich sláva je rovnocenná, jejich majestát je souvěčný (Athanasian Creed: DS 75; ND 16).

267 Ty božské osoby jsou nejen nerozlučitelné v tom, čím jsou, ale i v tom, co dělají.“ (Catechism of the Roman Catholic Church, Profession of Faith, No. 's 266 & 267).

Tohle se neliší od doktríny adventistů s. d. o trojici. V tomto ohledu (jak ty tři božské osobnosti tvoří onoho jednoho Boha) je to identické. Jak již bylo uvedeno, bez tohoto typu *jednoty* neexistuje nauka o trojici.

I když by to bylo příliš mnoho, zabývat se tím, trinitární uvažování (jak je uvedeno výše) popírá, že na Golgotě zemřela božská osoba. Ono také popírá, že když se rozhodovalo o vtělení božského Syna Božího, tak bylo přijato riziko týkající se Kristovy věčné existence. Je to proto, že oni společně tvoří jednoho Boha, proto se nikdo z těch tří za žádných okolností nemůže jeden od druhého nikdy oddělit. Ellen Whiteová tuto myšlenku zavrhlá. To by byl další důvod, proč ona nesouhlasila s ortodoxním trinitářským uvažováním. Pevně totiž věřila, že božská osoba Syna Božího zemřela na Golgotě, a také, že existuje riziko, že On ztratí svoji věčnou existenci. To lze vidět na následujících dvou odkazech

[Komentář Ellen Whiteové týkající se vtělení a smrti božského Syna Božího na Golgotě](#)

[Komentář Ellen Whiteové k inkarnaci Krista a riziku podstupovanému v souvislosti s Jeho existencí](#)

Část E: Stopa hada

Na webových stránkách Biblického badatelského institutu ASD (tzv. BRI) se nachází článek, o němž se říká: *Připraveno pro dialog se zástupci římskokatolické církve*. Napsal ho George Reid, tehdejší ředitel institutu (1984-2001). Poté, co podrobně popsal naše věroučné články, Reid následně říká (s ohledem na nauku o Bohu)

„Čtení výše uvedených výroků ukáže, že s ohledem na jejich nauku o Bohu jsou adventisté sedmého dne v souladu s velkými konfesními vyznáními křesťanstva, včetně Apoštolského vyznání víry, v Nikaji 325) a další definicí víry týkající se Ducha svatého, jež byla dosažena v Konstantinopoli (381).“ (George Reid, *Seventh-day Adventists: A Brief Introduction to their Beliefs, 2000*, https://adventistbiblicalresearch.org/sites/default/files/pdf/adventist%20beliefs_0.pdf)

Bylo to na koncilu v Niceji v roce 325 n. l., kdy byl formulován základ ortodoxní (tradiční) nauky o trojici. Tehdy existoval dojem, že Bůh a Kristus jsou z jedné a té samé podstaty. O padesát šest let později, v roce 381 n. l. tentokrát na

konstantinopolském koncilu, byl do této podstaty zahrnut také Duch svatý – tudíž takto byla „oficiálně“ formulována nauka o trojici. Římskokatolická církev tyto koncily ctí.

Všimněte si, že tento dokument, podepsaný ředitelem BRI, byl údajně připraven pro „Dialog“ s římskokatolickou církví. To zní jako specifický dialog. Zdá se, že George Reid říká, že pokud jde o ekumenické koncily, které formulovaly tuto jedinou podstatu, tak my - jakožto SDA - jsme nyní v souladu s nimi – tak jak je s nimi římskokatolická církev. Jak jinak to lze interpretovat?

To je to, kam nás nakonec zavedla doktrína o trojici. Nyní můžeme vést „dialog“ s římskokatolickou církví. Než jsme přijali nauku o trojici, nemohli jsme dialog vést. To všechno začalo Kelloggem. Je to nedílnou součástí toho, co Ellen Whiteová označovala jako „stopu hada“ (viz strana 5).

"Pán vyslovil kletbu nad těmi, kteří z Písma ubírají nebo k němu přidávají. Velký JÁ JSEM se rozhodl, co bude tvořit pravidlo víry a doktrínu, a navrhl, aby knihou pro domácnost byla Bible. Církev, která se drží Božího slova, je od Říma neslučitelně oddělena. Kdysi byli Protestanté odděleni od této velké odpadlé církve, ale více se k ní přiblížili a jsou stále na cestě smíření s římskou církví. Řím se však nikdy nemění. Jeho principy se nezměnily ani v nejmenším. Nezmenšil tu trhlinu mezi sebou a protestanty; to oni udělali veškerý pokrok. Ale co to dokazuje o dnešním protestantismu? Právě odmítnutí biblické pravdy vede lidi k nevěře. Je to odpadávající církev, která zmenšuje vzdálenost mezi sebou a papežstvím." (Ellen G. White, *Signs of the Times*, February 19th 1894, 'Romanism the Religion of Human Nature')

Konec článku